

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱσχυρῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολὴς ἢ καχυδρμικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συντηροεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ἡγεμιῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ὁ Βούλγαρος συνωμότης Χρ. Τατάρτσιεφ ἱατρός καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Μακεδονικοῦ κομητάτου εὐρίσκειται ἀπὸ προχθὲς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς φυλακάς. Αὐτὸς εἶναι ὁ φοβερὸς ἐκτελεστὴς τῶν ἀποφάσεων τοῦ Βουλγαρικοῦ κομητάτου· αὐτὸς ἐδίδοτε τὰ σχέδια τῶν ἐμπρησμῶν ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων, τῶν δολοφονιῶν χριστιανῶν καὶ ὁθωμανῶν, τῆς ἐξόδου τῶν ληστακτικῶν σωμάτων καὶ ἐν γένει ἥτο ἡ δρῶσα δύναμις τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Μίαν ἡμέραν ἡ καθεύδουσα τουρκικὴ ἐξουσία συνέλαβεν αὐτὸν καὶ πολλοὺς ἄλλους συνενόχους καὶ ἔρριψεν αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακάς. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐν τῷ κκοινοδικίῳ Θεσσαλονίκης δίκη. Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀποκαλυφθεισῶν κκοινοπραγμάτων κατέπληξαν πάντας, μὲν δὲ φωνῇ οἱ δικασταὶ κατεδίκασαν τοὺς κατηγορουμένους καὶ ἀνεκούφισθη ἐκ τούτου ἡ κοινὴ γνώμη. Ἐκτοτε παρήλθεν ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος καὶ ἰδὼν ὁ Τατάρτσιεφ καὶ ἄλλοι ἐγκληματικαὶ βούλγαροι λαμβάνουσι χάριν τοῦ ὑπολοίπου τῆς πεινῆς αὐτῶν, τῇ 19 Αὐγούστου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνακρήσεως τοῦ Σουλτάνου. Ἀφίσταται ἐλεύθερος ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐπαναλάβῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ τὴν ἐξόντωσιν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἡ τουρκικὴ καταδικάσασα αὐτὸν δι' ἐγκλήματα ἀποδειχθέντα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διέπραξε μέγιστον λάθος νὰ ἐξαποστείλῃ αὐτόν, οὕτω πομπωδῶς ἐλεύθερον εἰς Θεσσαλονίκην. Δημιουργεῖ διὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς σκάνδαλα καὶ κινδύνους διὰ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν, ἥτις ὁσημέραι χειροτερεύει. Ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς καταδιώκει τοὺς βουλγαροὺς οἵτινες ἀποδεικνύονται ἐνοχοὶ στασιαστικῶν κινήσεων καὶ πληροὶ τὰς φυλακάς αὐτῆς, ἀπολύει ἐξ ἄλλου καὶ ἀποστέλλει εἰς τὴν Μακεδονίαν τὸν ἀρχηγὸν τῶν κινήσεων καὶ τῶν κκοινοποιῶν στοιχείων. Τουλᾶχιστον, ἐν ἀπέλυσε τὸν Τατάρτσιεφ ὑπέκρινε εἰς πίεσιν ξένης δυνάμεως, ἔδει νὰ ἀπαγορεύσῃ αὐτῷ τὴν εἰς Θεσσαλονίκην ἐπάνοδον. Οἶονδ' ἔπειτα ἄλλο μέρος τῆς Τουρκίας ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς δικυβόκη εἰς αὐτόν, ἡ Μακεδονία ὅμως οὐδέποτε. Εὐτυχῶς ὁ Τατάρτσιεφ ἐπειγόμενος ἐνωρίτερον τοῦ δέοντος νὰ παρευρεθῇ εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τῶν συνεργατῶν καὶ συγκακουργῶν ἠκολούθησε τὴν διὰ Πειραιῶς ὁδόν. Ἡ δὲ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη φιλοφροσύνης ἐνεκεν, διὰ τὰς καθ' ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ κκοινοπραγίας του, ἀφοῦ ἐφιλοξένησεν αὐτὸν ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὸ κατάστημα τῆς Διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὰς φυλακάς Συγγροῦ, ἵνα ἐκεῖ ἀνετώτερον! σχεδιάσῃ καὶ συλλάβῃ τὰ διὰ τὴν Μακεδονίαν μέλλοντα σχέδια. Δέκα ἐπὶ τὰς ἑτεροὶ βούλγαροι οἱ

τινες ἀπελύθησαν μετὰ τοῦ Τατάρτσιεφ τῶν φυλακῶν ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. ὡς μὴ ἔχοντες οὐδὲν τὸ ἐπιβρυοντικόν, καὶ ἐπιβάντες τοῦ ἐν Πειραιῶς διερχομένου Ἰταλικοῦ, ἀπεβιβάσθησαν ἤδη εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν ὁμοφρονούντων αὐτοῖς εἰς τὴν ἀποβάθραν. Ἡ μὴ ἐπάνοδος ὅμως τοῦ προέδρου τοῦ ἐκεῖ ἐκτελεστικοῦ κομητάτου Τατάρτσιεφ μετὰ τῶν ἄλλων κατεθροῦνθησε τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ βουλγαρομανεῖς οἵτινες μετ' ἐκπλήξεως ἐμάνθανον ὅτι ὁ πρόεδρος τῶν κκοινοπραγῶν εἰς τὰς φυλακάς Συγγροῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ἔθεσε τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πράγματι ἐπιφύδου κκοινοπραγίας καὶ ἀπήλλαξε τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας ἐκ τῶν καταδιώξεων· διότι αὐτὸς δὲν εἶνε ἡθικὸς αὐτοῦργος μόνον τῆς κατὰ τοῦ ἱατροῦ Σκελλάρου ἀποπειρας ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐλλήνων μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ἐν Γευγελῇ ἱατροῦ Κυβερνίδου καὶ πολλῶν ἄλλων. Ἐπὶ τίνων ἀποδείξεων θὰ βασισθῇ ἡ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη δὲν εἶνε ἔργον ἡμῶν νὰ ἐξετάσωμεν. Πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ παραίτιος ὅλων τῶν δεινῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου· ὁφείλομεν νῦν, ὅτε εὐρίσκειται εἰς χεῖρας ἡμῶν νὰ τιμωρήσωμεν αὐτόν. Ἡ τουρκικὴ ἐπιείκεια τὸν ἀπήλλαξε τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς καὶ τὸν ἀποστέλλει νὰ συνεχίσῃ τὸ ἀπαίσιον ἔργον του. Ἄς ἀναστειλῶμεν ἡμεῖς τὴν ὁρμὴν του ταύτην καὶ ἄς ἀπομακρύνωμεν τὴν συμφορὰν ἣν ἐνδέχεται νὰ προξενήσῃ εἰς ὁμογενεῖς ἡμῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ ρῆξις Βαλῆ καὶ Ἑσάτ.—Τὰ αἴτια.—Ἡ ἐξορία τῆς γυναικός.—Κκοινοπραγίας τοῦ Βαλῆ.—Παραίτησις αὐτοῦ.—Διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου.—Ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ.—Ἀναμενομένη ἀφίξις Μητροπολίτου Ἰταλικοῦ ἐνέργειαι.—Φόνος ἀστυνόμου.

Εἰς συγκίνησιν τηρεῖ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀπὸ ὁκτὼ ἡδὴ ἡμερῶν ἡ ρῆξις τοῦ γεν. Διοικητοῦ πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς. Ἦτο πρὸ ἐνὸς ἔτους γνωστὴ ἡ μετὰ αὐτῶν διάστασις συνεπεία τῆς ὁποίας καὶ Αὐτοκρατορικὸς ἐξεδόθη Ἰσχυρὸς καλῶν αὐτοῖς εἰς συμφιλίωσιν. Ἀλλ' αἱ σχέσεις αὐτῶν ὁσημέραι ἐξετραχύνοντο, τῇ δὲ 19ῃ Αὐγούστου κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνακρήσεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου ὁ γεν. Διοικητὴς ἐμῆνυσεν εἰς τὸν Ἀλᾶτ πασᾶν ὅτι πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ἤθελε προσέλθῃ κατὰ τὴν τάξιν πρῶτος ὁ γεν. Διοικητὴς τοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν καὶ δεύτερος αὐτὸς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ὁ Ἑσάτ πασᾶς ὅστις ἔπειτα μὲν λόγῳ τῆς θέσεως τῶ γεν. Διοικητῆ τοῦ στρατοῦ, ὑπερέχει ὅμως αὐτοῦ κατὰ τὸν βαθμόν, ἐθεώρησε τὸ μέτρον τοῦτο ὡς προσωπικὴν αὐτοῦ προσβολήν, διὸ καὶ ἐπιστάσης τῆς ὥρας τῆς ἐπισκέψεως προσῆλθε παρὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐπιταγὴν πρῶτος καὶ σὺν τῷ στρατιωτικῷ Διοικητῇ πρὸς ἐπίσκεψιν. Ὁ Ὀσμάν πασᾶς δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήτῃ ἑαυτόν, ἀλλ' ἀπηύθυνε τῷ Ἑσάτ πασᾶ μομφὰς ἐπὶ τῇ παρατυπίᾳ καὶ τὸν προσεκάλεσε ν' ἀπέλθῃ, τούτου δ' ἀρνηθέντος καὶ τοῦ πράγματος κινδυνεύοντος νὰ λάβῃ σοβαρὰς διαστάσεις ὁ Ὀσμάν πασᾶς

ἐγκατέλιπε τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ γραφεῖόν του, τότε δὲ μόνον ἐξῆλθεν ὅπως δεχθῇ τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐπισήμων κύκλων, ὅταν ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ ὅτι ὁ Ἑσάτ πασᾶς ἐγκατέλιπε τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ ρηθὲν ἐπεισώδιον ὁ Ἑσάτ πασᾶς ἐν συνοδείᾳ 7—8 χωροφυλάκων μετέβη εἰς τὸν οἶκον γυναικὸς τινος Τυμπορτέως κοινῶς λεγομένης καὶ γνωστῆς φίλης τοῦ Ὀσμάν πασᾶ, παρ' ἣ οὗτος ἐσύχναζε καθ' ἐκάστην. Εἰσελθὼν εὐρίσκει ἐντὸς τὸν βαλῆν, χωρὶς δὲ νὰ λάβῃ ὅπ' ὅψει τὴν παρουσίαν του διέταξε τοὺς χωροφύλακας καὶ ἀπήγαγον βίβλ' ὑπὸ τὰ ὄμματα τούτου ταύτην μετ' ὃ τὴν ἐξώρισεν ἐξω τοῦ Ὁθωμ. κράτους. Ποῦκα ἄλλαι σκηναὶ συνέβησαν ἐντὸς τοῦ οἴκου εἶνε ἄγνωστον. Πολλὰ διεδόθησαν καὶ ἰδίᾳ ὅτι ἐκκοινοποιήθη δεινῶς αὐτὸς ὁ γεν. διοικητὴς, δὲν δύναμαι ὅμως μετὰ βεβαιότητος ν' ἀποφανθῶ περὶ τούτων· τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶνε ὅτι μετὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο γεγονός ὁ βαλῆς μεταβὰς εἰς τὸ τηλεγραφεῖον ὑπέβλεπε τῷ Ἀνακτῇ τὴν παραίτησίν του καὶ ἔκτοτε μένει κεκλεισμένος ἐν τῷ οἴκῳ του ὁποῦθεν οὐδέποτε ἐξῆλθεν. Ὁ Ἀναξ διέταξε νὰ μὲνωσι τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἀναχώρησιν ἐκ Κων)πόλεως μεγάλῃς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἀναμένεται μετὰ μεγάλῃς ἀνυπομονησίας ἐνταῦθα, καθόσον τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων εἶνε διηρημένα, τῶν μὲν ὁθωμανῶν συμπροσθόντων κατὰ τὰς 5)6 ὑπὲρ τοῦ Ἑσάτ πασᾶ, τῶν δὲ χριστιανῶν ὑπὲρ τοῦ βαλῆ. Ἀποφεύγω νὰ ἐπιφέρω κρίσεις ἐπὶ τῆς σπουδαίας ταύτης ρήξεως, ἡ λύσις τῆς ὑποίας θὰ προσημάνῃ τὸν τρόπον καθ' ἣν ἐν τῷ μέλλοντι σκοπεῖ ἡ ὀθ. κυβέρνησις νὰ διοικήσῃ τὸν τόπον μας, καὶ περιορίζομαι μόνον ν' ἀναφέρω ὅτι ἐν τῇ ρῆξει ταύτῃ τυπικῶς εἶνε λίαν δύσκολον νὰ θεωρηθῇ ὑπαίτιος ὁ γεν. διοικητὴς καὶ ν' ἀπαλλαγῇ πάσης εὐθύνης ὁ Ἑσάτ πασᾶς. Ἀλλ' ἴδωμεν!

Ἡ ἐπαρχία ἡμῶν ἐτοιμάζει τὰς τῆς ὑποδοχῆς τοῦ τῆς προσεχῆς ἐβδομάδος ἀφικνουμένου ἀρχιερέως ἡμῶν κ. Σωφρονίου. Ἐπῆρχεν εἰδήσις ὅτι κατ' αὐτὰς ἀναχωρεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διὸ καὶ ἐσηματίσθη ἐπιτροπὴ ὅπως συντάξῃ τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιβλητικόν. Ἡ παρουσία τοῦ ἀρχιερέως κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας εἶνε εἴπερ ποτε ἀναγκαία, εὐλόγως ὅμως ὑπάρχει ἀμφιβολία παρὰ τοῖς κατοικοῖς περὶ τῆς εὐδοκίμησης αὐτοῦ. Ὡς γνωστὸν ἡ ηλικία αὐτοῦ εἶνε λίαν προγενητική, ἡλλαξάν δὲ σήμερον καὶ αἱ περιστάσεις αἱ δὲ μέθοδοι οἱ ὧν ἄλλοτε κατώρθου ὁ κ. Σωφρόνιος νὰ διοικήσῃ τὴν ἡμετ. ἐπαρχίαν εἶνε ἡμιστὰ κατάλληλος, ἵνα τὰς χρησιμοποίησιν καὶ νῦν. Ὅπως δὴ ποτε ἄς τὸν ἴδωμεν πρῶτον καὶ κατόπιν θὰ τὸν κρίνωμεν. Ἐν τούτῳ δὲ νῦν ἐπιτροπὸς αὐτοῦ ὁ ἐπίσκοπος Περιστερῆς λίαν φιλοτίμως ἐργάζεται ἐναντίον τῶν προπαγανδιστικῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Μιλλιέρε. Συνέστησε δωδεκαμελὴ ἐπιτροπὴν καὶ ἤρξατο νὰ συλλέγῃ ἐράνους πρὸς προστασίαν τῶν ἀτυχῶν πλάσμάτων, αἵτινα γίνονται θύματα τῶν προπαγανδῶν ἐνεκα τῆς κκοινοπραγίας τῶν. Τὰ πρωτόλεια τοῦ ἔργου ἦσαν λίαν ἐνθαρρυντικά. Ὁ δὲ κ. Μιλλιέρε κυριολεκτικῶς τὰ ἔχασε καὶ ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του προβαίνει εἰς ἀκαταλόγιστους πράξεις.

Τῷ ἐπὶ ἡλθεν ἡ ἰδέα νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τοὺς οὐραγογγοτάκτους ὑπὲρ τῆς ἰταλικῆς ἰδέας. Ἰδού τί συμβαίνει. Ἐσχάτως ἀπετάθη πρὸς τινα κύριον ὅστις ἀπὸ πολλοῦ διατρέχει, ἔνα κομμοραγγοτάκων εἰς τὸν οἶκόν του καὶ τὸν μεταχειρίζεται ἐπιτυχῶς εἰς τινὰς οἰκιακὰς του ἐργασίας καὶ ἐξήγησε νὰ τὸν ἀγοράσῃ διὰ τὴν σχολὴν τοῦ προσεγγεῖν πέντε ἑκατοντάδας λίρων ἰταλικῶν καὶ τὴν ὑπόσχοντο ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ κτήτορος τοῦ οὐραγογγοτάκτου νὰ καταλάβῃ τὴν κενὴν θέσιν ἀγγλοῦ πράκτορος! Ἡ κοινὴ φήμη διελέλει σαρκαστικῶς ὅτι ὁ Μιλλερίο ἤθελε νὰ τὸν κατατάξῃ τὸν οὐραγογγοτάκτον μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς ἰταλικῆς σχολῆς, ἄλλοι πάλιν ἔλεγον ὅτι μᾶλλον μεταξὺ τῶν διδασκάλων τῆς σχολῆς θὰ τὸν κατέταττε καὶ ἄλλοι τέλος ὅτι θὰ τὸν διώριζεν ἀρχιμαγιστὸν τῆς σχολῆς. Ἐν τοσοῦτῳ ὁ κτήτορ ἀπερίριψε τὰς προτάσεις τοῦ κ. Μιλλερίου. Ἐγὼ ὅμως συμβουλεύω αὐτὸν νὰ τὸν δώσῃ, ἂν δὲν σκοπῇ νὰ τὸν δωρήσῃ εἰς κανένα ζωολογικὸν κήπον.

Τραγικὸν δράμα ἔλαβε χώραν χθὲς ἐσπέραν κατὰ τὴν λαὸν ὥραν τῆς νυκτός. Ἐν τῇ κεντρικῇ τῇ ὁδῷ τῆς συνικίας Καλούσεως εἰς ἀστυνομὸς ὀνόματι Μεχμέτ Ἀλῆ καὶ εἰς ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ ὀνόματι Ρεζέπ ἰσταμένοι ἀπέναντι ἀλλήλων ἐφίλονται, ὅτε ἀκούεται αἰφνης πυροβολισμὸς καὶ ἔπειτα ἀμφοτέρω. Γέγκρας τὴς ὑπῆλθεν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἰσταμένους ἐπυροβόλησαν αὐτὸν, ἡ δὲ σφαῖρα διατρύπησεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐφόνευσεν καὶ τὸν ἀπέναντί τὸν ἰσταμένον. Τὰ αἵματά του διπλοῦ φόνου εἶνε ἄγνωστα. Ὁ φόνος λέγεται ὅτι σήμερον παρεδόθη οἰκιοθελῶς εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἡ ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρήσασα ἐπιτροπὴ ἀφίκεται ἡδὲ εἰς Ἰωάννιννα καὶ ἐπελήρθη τῆς ἐξετάσεως τῆς διενέξεως τοῦ βαλῆ μετὰ τοῦ Ἑσάτ.

Οἱ ἐν Ἰωαννίνοις πρῶτοι, πλὴν τοῦ ἰταλοῦ, τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλαν τὰ συμβάντα εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας αὐτῶν συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ Ὁσμάν πασᾶ.

Ὁ Ὁσμάν πασᾶς, εἶνε ὁ καλλίτερος διοικητὴς ἀπὸ ὅσους ἔχει ἰδῆ ἡ Ἡπειρος, πάντοτε ὅμως ὡς τούρκος ἐξετάζομενος, καὶ ἔχων ὄργανά του στρατὸν τουρκικόν, ἐκ τούρκων καὶ Τουρκαλβανῶν, τουρκικὴν χωροφυλακὴν καὶ ἀστυνομίαν τῆς ἰδίας ζώνης, καὶ δικαστήρια ἐκ τούρκων δικαστῶν, ἀπονέμει τὸ δικαίον τῷ πλειοδότη. Ἡ θέλησις ἡ καλὴ τοῦ γνησίου τούρκου Ὁσμάν πασᾶ, τοῦ εὐλαϊκῶς ὑπερτινόντος τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ κυριάρχου του, ἔτινα, εἶνε ταυτοχρόνως καὶ συμφέροντα καὶ δίκαια τῶν Ἡπειρωτῶν, ἐκμηδενίζεται ὑπὸ τῆς ποιότητος τῶν ὁργάνων αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ περισσύτερον ἐκμηδενίζει τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀκεραίου Ὁσμάν πασᾶ, εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ὀρεῖ νὰ εἶνε δεξιὰ χεὶρ καὶ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ, οὗτος δὲ εἶνε ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς Ἀλβανὸς Ἑσάτ πασᾶς, ἀδελφὸς τοῦ διαβότου κατατροφέως τῆς Κιμαρίνας καὶ τοῦ Κάμπου τῆς Ἀρτης, ὑπαπιστοῦ τοῦ Σουλτάνου Γκανῆ βῆθ τοῦ εὐτυχῶς δολοφονηθέντος ἐν Κωνσταντινί. Ὁ Ὁσμάν πασᾶς, καὶ ὁ Ἑσάτ πασᾶς, ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ μετὰ τῶν, πλὴν τοῦ προσωπὸν ἀνθρώπων καὶ γυναικῶν, σκύλλου καὶ γάτας. Ὁ Ἑσάτ πασᾶς εἶνε ἐν εἰδὸς χαιδαιῶν παιδιὸν τοῦ Γιλδίζ, διότι τὸ μὲν ὡς Ἀλβανὸς ἐμπνέει τρόμον εἰς τὸν Σουλτάνον, νομίζοντα ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ ἐξ Ἡπείρου ἢ ἡ τιμωρία αὐτοῦ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ κακοεργήματα, ἔτινα ὑπὸ τὴν σκέπην του τελοῦνται ἐν τῇ χώρᾳ, θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐπαναστάσεως τῆς ἡμετέρας τῇ Ἡπείρῳ Ἀλβανίᾳ! τὸ δὲ διότι ἔχει προστάτας ἐν Γιλδίζ, ἀδελφὸς μισθοδοτούμενος!!

Τρεῖς φορές ἔχει ἐξορσθῆ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ τρεῖς φορές ἐπιστρέφει εἰς Ἰωαννίνας ἀναδιω-

ρισμένος, ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ δρόμου, πρὶν φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας του! Οὕτω ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τῆς Ἡπείρου ἔχει ν' ἀντεπεξέλθῃ ἀπ' ἐνὸς κατὰ τὸν ἰταλικὸν ραδιουργῶν, ἀπ' ἑτέρου κατὰ τῆς δημογυρομένης ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς ἀναρχίας καὶ κατὰ τὸν ἐπιβουλῶν τούτων ἐν τῇ Ἡπείρῳ καὶ ἐν Γιλδίζ τεκταινομένων! Ὁ Ὁσμάν πασᾶς εἶνε ἐν εἰδὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου, ὅστις ἐν ὕψει πιστῶς καὶ εὐδίκως τὸν κύριόν του, κινδυνεύει νὰ καταγορηθῇ ὡς συνωμότης ἐναντίον αὐτοῦ! Καὶ ἰδού ἐν ὑποκύπτει εἰς τ' ἀποτελέσματα τῶν ραδιουργιῶν τοῦ πονουργοτάτου Ἀλβανῶν, καὶ θὰ εἶνε εὐτυχῆς ἐὰν κατορθώσῃ νὰ σώσῃ τὴν κεφαλὴν του διότι τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα σήμερον ἐν Τουρκίᾳ εἶνε ἡ ἐπὶ νεοτουρκισμῷ καὶ οὐδὲν ἄλλοτε κατηγορία, ἢς αὐτὸς εἶνε φρικτὸς, πολλὴ δὲ περισσύτερον διὰ τοὺς περίβλεπτον θέσιν κατεχόμενος.

Ἄ Ἑσάτ πασᾶς κατάγεται ἐκ τινος ἰσχυροῦ οἴκου τῶν Τυράνων, κομπούλεως μετὰ τὸν Δυρραχίου καὶ Ἑλμπασάν. Εἶνε γνωστὸς ἐν Ἀθῆναις καὶ ὀρεῖται τὴν προαγωγήν του εἰς τινα κατὰδωξιν ἐκ μέρους τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς. Οὗτος μετὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀδελφοῦ του Γκανῆ βῆθ κατὰ τὸ 1884 εἶχον ἐπὶ τηρηθῆναι ὑπὸ ἐγγυῶν τῶν ἐν Τυράννοις ἐπὶ φιλελληνισμῷ (θεὸς φυλάξῃ!) εἶνε δὲ ἀληθές, ὅτι ἐπώλουν φιλελληνικὰ αἰσθήματα εἰς τὸν ἐν Δυρραχίῳ ἑλλήνα πρόξενον καὶ τὸν ἐν Σκιδρα τοιοῦτον. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τοὺς κατεδίωξαν, αὐτοὶ δὲ κατάρθωσαν νὰ κρυβῶσι. Κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ 1885 κατέρωγον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μεταβαίνοντες εἰς Ἀθήνας, παρουσιάσθησαν διὰ τοῦ μακαρίτου συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Γεωργ. Στεφάνου εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα καὶ τὴν Α. Μ. τὴν βασίλισσαν, μεθ' ἧς καὶ συνδιελέγησαν ἀλβανιστῇ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγένοντο ἐπὶ καὶ τὴν συνεννόησιν μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τὸν ἀδελφόν Ἑσάτ καὶ Γκανῆ περὶ συμπαρέσεως τῶν Ἀλβανῶν ἐναντίον τῆς Τουρκίας, χάριν τῆς ὁποίας συνεννοήσεως ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις εἶχε προμηθευθῇ καὶ ἀποθηκεύσει ἐν Ἀρτῇ δέκα χιλιάδας ὅπλων Μαρτίνη. Μετὰ ταῦτα, ἄγνωστον πῶς ὁ μὲν Ἑσάτ διαώρισε ἀπὸ ἀπλοῦ πολίτου συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς, ὁ δὲ ἐπίσης ἀπλοῦς πολίτης Γκανῆ ὑπαπιστοῦ τοῦ Σουλτάνου! Αὐτὰ τὰ θαύματα δὲν εἶνε ἀσυνήθη, οὐδὲ σπάνια εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ὁ Ἑσάτ πασᾶς, καίτοι κατ' ἐπιφάνειαν εἶνε Τούρκος, κατὰ βάθος ὅμως εἶνε Ἀλβανός καὶ τοῦ χειροτέρου εἶδους τοιοῦτος. Ὑπηρετεῖ τὸν Σουλτάνον, διότι ἔχει ἡθικὸν τε καὶ υλικὸν συμφέρον, ἔμ' ὡς δὲ ἡ Ἀλβανία σθεναρῶς κινηθῇ ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ὁ πρῶτος ὁ ὅποιος θὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα του θὰ εἶνε αὐτός!

ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

21 Αὐγούστου 1902

Οἱ λησται εἰς μύλον Δροβιάνης.—Πῶς συνεκροτήθη ἡ συμμορία.—Οἱ Βέρδες ὑποστηρικταὶ ἵνα διατηρήσῃ τὸν Βαλῆ καὶ ἱκανοποιήσῃ τὸν Ἑσάτ. Εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ μεταδίδωσι εἰς τοὺς ἀναγνώστες τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ὅτι πᾶν ἔτιν προεγράψα περὶ τῆς ληστείας εἰς τοὺς μύλους Δροβιάνης τῆς ἀπέναντι Ἡπείρου ἀπεδείχθησαν πλῆν ὃ ἄλληλ. Ὁ μυλωνῆς Βασίλ. Τσάπρας ἀπεδείχθη ἀληθὴς ἥρως καὶ ἔσωσε μὲν τὸν τόπον ἴσως ἀπὸ τὴν συμμορίαν αὐτὴν, ἀλλ' αὐτὸς πλέον δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ζήσῃ ἐκεῖ, διότι ἡ ἐκδικησις θὰ ἐπιδιωθῇ ἐπιμύτως οὐ μόνον κατ' αὐτοῦ ἀλλὰ πολὺ πιθανόν καὶ κατὰ παντὸς Δροβιανίτου. Διότι εἶχε πληρωθῇ θανάσιμος εἰς ἐκ τῶν ληστῶν τὸν πολιορκησάντων τὸν μύλον, 14 ἐν ὅλῳ, οἱ ὅποιοι φέρονται μετὰ ταῦτα διεσκορπίσθησαν λαβόντες διαφόρους διευθύνσεις καὶ τινες αὐτῶν παρέλαβον πῶν πληρωθέντων, τὸν ὅποιον ἀπέκρυψαν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἰσχυροῦ ἀγὰ τοῦ Δελβίνου, ὡς κατωτέρω θὰ ἀναφέρω καὶ συνελήφθη, ἀφοῦ ἐπαρῶν τῆς

παρὰ συντρόφου του συλληφθέντος ἐν Ἐπισκοπῇ (Δρυϊνουπόλει) παρὰ χριστιανῶν ἐρίππου χωροφύλακος τυχαίως ἀνακαλύφθη αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ τὸν ὅποιον ὠδήγησεν εἰς Ἀργυροκάστρον. Ἐκεῖ οὗτος ὁμολόγησε πῶς εὐρίσκειται ὁ πληρωθείς καὶ συνεπείρῃ τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀργυροκάστρου, πρὸς τὸν Καὶ μακάμην Χειμαρῶς, συνελήφθη καὶ ἰδὼν, ἐνῶ μετέβαινε εἰς τὸ χωριὸν τοῦ Κοῦται, ὁ πῶθεν ὅλοι κατὰγονται καὶ ὠδήγηθη εἰς Δελβίνον. Ἀνεκαλύφθη λοιπὸν ὅτι προσέφυγεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Σακῆ-Κατταπόδη καὶ μετὰ τὸν ἡμίονον τούτου καὶ δουλὸν τοῦ ὠδηγεῖτο εἰς τὸ χωριὸν τοῦ, ὅπου, ἂν ἔβηκεν θὰ ἦτο ἀποκτενόμενος.

Τὸ ἄσυλον τοῦ μυλωνῆ τοῦ πεπληρωμένου μετὰ σφαίρας (μπαράς λεγομένης) καὶ ἔλαχον αὐτὸν περὶ τὴν νεοκινῆν χώραν πολλὰ τοικυτὰ ὡς καὶ περὶ τὸν γόμφον ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ κινήθῃ ἐλευθέρως. Τὰ τραύματα ταῦτα, φέρονται, ἦσαν θανατηφόρα, διότι ὡς πληροποροῦμαι, ἀπέβισε, δὲν θεωρῶ ὅμως τοῦτο βέβαιον. Ἐν Δελβίνῳ, λοιπὸν ἀνεκλήθη καὶ ὁμολόγησε τὰ πάντα, καίτοι ὁ γυνομπασ, ὡς λέγεται, ἐπέβαλεν αὐτῷ σιωπὴν. Μοι μετεδόθη ὅτι ὁμολόγησεν ὅτι ἦσαν ἐν ὅλῳ 14, ἀποτελεσθέντες ληστρικὴν συμμορίαν, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἦτο ἡ διάπραξις διαφόρων ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ ἐπὶ ἡ συμμορία αὕτη συνεκροτήθη καὶ θὰ ἐπρωστατεύετο ὑπὸ ὅλων τῶν βέρδων καὶ ἀγάδων τῆς συνικίας Ρούσιανη τοῦ Δελβίνου, ἡτοὶ τῶν Μωγα-μὲτ-βῆν, Μουχαρέμ-ἄγῃ, Γιστάρ Σακῆ Κατταπόδη, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου καὶ ἀπεκρύβη ὁ πληρωθείς, ὡς εἴρηται, καὶ ἄλλων. Πάντα ταῦτα πληροποροῦμαι ὅτι εἶνε ἀληθῆ, ἀλλ' εἶνε ἀμύριστον, ἂν ἀνεγράφη ὅλη ἡ ὁμολογία τοῦ πληρωμένου ἡ ἀνεγράφη αὕτη, ὅπως τὸ συμφέρον τῶν προστατευόντων ὑπηρετοῦν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πληρωθείς ἐκλήθη εἰς Ἀργυροκάστρον δυνάτον δὲ ὁμολόγησεν ἐκεῖ ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ μὴ ἐκαλύφθη ἐκεῖ, ὅπου, ὡς λέγεται καὶ ὁ ἄλλος συλληφθείς καὶ αὐτὰ ὁμολόγησεν. Ἐπικυροῦνται λοιπὸν ὅλα ὅσα εἰς προηγουμένῳ μοι ἐγράψα, ὅτι τὴν συμμορίαν ταύτην συνεκρότησαν οἱ δυσπρεστοὶ βέρδες καὶ ἀγάδες, ἵνα παραχρῆσιν πράγματα εἰς τὴν Α. Ε. τὸν βαλῆν Ἰωαννίνων Ὁσμάν πασᾶν, ὁ ὅποιος σὺνὸδε καλῶς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ ὡς διοικητὴ τῆς Ἡπείρου τῆς σήμερον καὶ διοικεῖ σωφρονέστατα καὶ πολιτικώτατα μὴ γινόμενος ὄργανον τοῦ μὲν καὶ δὲ, ἀλλ' ἀπὸ περὶ τοῦ κρίνον τὰ πράγματα καὶ ἐξ ἴσου φιλοδικαίως πρὸς ὅλα τὰ στοιχεῖα φερόμενος. Διὸ καὶ τὴν μὴν τὸν κακομαθημένον βέρδων καὶ ἀγάδων διηγείρεται, ὅτι οὗτοι μοῦσι διὰ τοῦτο τὴν Α. Ε. τὸν βαλῆν καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ τὴν δυσπρεστοῦ αὐτοῦ, ὥστε νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Διότι λέγεται ἀκόμη ὅτι ὁ Ἀλβανὸς πασᾶς Ἰωαννίνων, ὡς προεγράψα, ἐκ προσωπικῶν λόγων πρὸς τὸν βαλῆν, ὑπόστηριξε καὶ ὑποβάλλει τὴν κατάστασιν ταύτην, ἵνα ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πολιτεία τοῦ βαλῆ πρὸς τοὺς βέρδες καὶ ἀγάδες καὶ ἐν γένει ἡ διοίκησις του ἐπέφερε καὶ ἐπιφέρει τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἔχοντες πεπολημένον ἦν ἡ Α. Ε. ὁ βαλῆς Ἰωαννίνων λάβη γνώσιν αὐτῶν καὶ δὲν τοῦ περιεκλήθη τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν οἱ Δροβιανταὶ καὶ τηλεγραφικῶς καὶ δι' ἀναφορῶν ἐγνώρισαν εἰς τὴν Α. Ε. τοῦ, διὸ καὶ ἐσπευσεν νὰ διατάξῃ τὴν δραστηρίαν καταδίωξιν, τὰ γεγονότα ταῦτα, λέγω, θὰ σώσωσι τὸν τόπον μας ἀπὸ πολλὰ κακὰ καὶ ἀφορμὴ ὁ ἥρωας Β. Τσάπρας καὶ ὁ ἐνδοξότατος βαλῆς μας θὰ ἦνε ὁ σωτὴρ τοῦ τόπου μας καὶ ὁ πετιμνημένος διοικητὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Πλητίον τῆς Κοιτίσης εἰς θέσιν στόμιον ἀνεκαλύφθη συμμορία ἥτις συνεκροτήθη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ συνεπείρῃ μετ' ἀποσπάσματός πρὶν λάβη κινήσιν καὶ προῆλθον ἐπὶ ὅσον τῆς

Ἐργονοῦνται ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς Κρομμύδας εἰς συνελήφθη καὶ οἱ λοιποὶ διεσκορπίσθησαν.

ΜΙΧΑΗΛ Η. ΛΑΜΠΡΟΣ

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν ᾧ ἐβῆλῃ ἡ νεκρὸς ἀκολουθία τὴν 4/12 μ. μ. τῆς Τρίτης (3 Σβρίου) τοῦ τὴν προτεραιὴν ἀποβιώσαντος πολυκαλύπτου Ἡπειρώτου **Μιχαήλ Λάμπρου** συνέρρευσεν ὅτι ἐκλεκτὸν ἔχει ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἐν τοῖς γράμμασιν. Ἐκεῖ ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἔρρευσαν θερμὰ δάκρυα φίλων ποσειδάντων διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνδρός, διὰ τὰ βάσανα μαρτυρικῆς νόσου ἥτις ἐπὶ μήνας καθύλησεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτὸν τὸν ὡς γίγαντα τῆς υγιείας θεωρούμενος καὶ πρὸ τοῦ ὁποίου ὑπεχώρει πᾶσα νόσος. Μετὰ τὰς εὐχὰς τῆς ἐκκλησίας πρῶτος ἐξῴμνησε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ φίλος παλαιὸς ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ καὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεμ. Ἀργυροπούλου, μετ' αὐτὸν δὲ κ. Γεωργίου Μοσχάκης ὡσαύτως καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀντὶ πάσης ἄλλης βιογραφίας παρεθέτομεν τοὺς λόγους τούτους τοὺς εὐγλωττῶς σκιαγραφοῦντας τὴν δόξαν τοῦ μετastάντος. Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἀδυνατεῖ νὰ χαραξῇ πλείονας ἰδίας γραμμάς. Ἐπὶ ἑτῇ δέκα καὶ πέντε συναρσθέντες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ πληθύνον παρακολουθήσαντες τὴν ἀκαταπύνητον δραστηριότητα, τὸν ζῆλον, τὴν ἐξύμνησιν τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς κρίσεως, τὴν ἐν πᾶσιν ὑπερχοῦν τοῦ πνεύματος ἀισθανόμεθα ὀδύνην βαθυτάτην καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ χαραξώμεν πιστὴν τοῦ βίου αὐτοῦ ἀφήγησιν. Διὸ παραχωροῦμεν τὴν θέσιν εἰς τοὺς δικαίους τοῦ ἁγίου τοῦ μεταστάντος. Ἡ κηδεὶα τιμὴ ἐνεκεν ἐγένετο διαπνέρ τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ. Ἡ δὲ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς ἐταιρίας συνώδευσε τὸν νεκρόν.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Γεωργίου Μοσχάκης Ἀργυροπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πένθος βαρὺ ἀπὸ τῆς προχθὲς καλύπτει τὸν ἡμετέρον Σύλλογον «Παρνασσόν» ἐπὶ τῷ προποσθῶν τῷ γραμματικῷ αὐτοῦ **Μιχαήλ Λάμπρου**, καὶ τοῦ πένθους τούτου διερχομένου ἐκλήθη ἐγὼ ὁ ἐπὶ ὅλην γενεάν μετ' αὐτοῦ συναρσθέντες ἐν ἀδικοτάτῳ συμπολίῳ καὶ ὁμοπολίτῳ ἐν τῷ Συλλόγῳ τούτῳ. Εἶνε ὑπερβαλλόντως θλιβερόν τὸ καθήκον, ὅπερ μοι ἐνέθη τὴν ἐντολήν ταύτην, διότι ἡ θλίψις ἐπὶ ἀπολύτῳ περιληφμένον συναδέλφον καὶ ἐπὶ 44 ὅλα ἐτῶν ἀγαπητοῦ φίλου περιτριγίρει στενὸς τὴν καρδίαν καὶ συνέχει τὴν γλῶσσάν μου. Ἀλλὰ καὶ νὰ κατάρθω ἐπὶ στιγμὴν νὰ καταπνίξω ἐν ἐμαυτῷ τὴν κατὰ φύσιν με ὀδύνην καὶ ἀνελάμβανον νὰ ἀναπτύξω καὶ ἐξάω τὰς πολυπληθεῖς καὶ ἀξιολόγους πρὸς τὸν Σύλλογον ὑπηρεσίας τοῦ ἀπ' ἡμῶν μεταστάντος συναδέλφου πολὺ θὰ ἐμαρτυρήσω. Διότι ὁ Μιχαήλ Λάμπρος, αὐτὸς ὑπάρχων μετὰ τὸν νεώτερον τὸν ἀδελφόν ἐν τῇ οἰκογενεῇ ἔστις ὁ ἰδρυτὴς τοῦ «Παρνασσοῦ», σχεδὸν τὸν ὅλον αὐτοῦ βίον ἀφιέρωσεν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμησης καὶ προαγωγῆς τοῦ σωματείου τούτου καὶ ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῇ ἐτῇ εἰργάσθη ἐν αὐτῷ πέντε μὲν ὡς Πρόεδρος τοιαύτου δὲ καὶ δύο ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς. Τοσοῦτον δὲ στενὸς συνέδετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ τὸν καθόλου βίον τοῦ Συλλόγου, ὥστε εὐλόγως, ἡ μὲν κοινωνία νὰ θεωρῇ αὐτὸν ὡς τὴν ψυχὴν τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ εἰς τὴν φιλοπονήν καὶ δραστηριότητα αὐτοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀποδιδῇ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πᾶσαν γενικήν καὶ κοινωφελῆ τὴν Συλλόγου τούτου πρᾶξιν καὶ ἐνεργείαν, τὰ δὲ μέλη τοῦ «Παρνασσοῦ» νὰ περιβάλλωσιν αὐτὸν δι' εὐλαϊκῶν ἀγάθων καὶ ἐκτιμῶν, γινώσκοντες ὅτι ὅλον ὡμότην καὶ πῶς ἡδὲ ἔχει φθάσει ὁ Σύλλογος διὰ τῆς ἐργασίας μάλιστα τοῦ Μιχαήλ Λάμπρου. Πάντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ἡ ἐμμεσῶς μεταστάντες τὸν ἐργαζόμενον μετ' αὐτοῦ καὶ ἀντιπροσώπων ἐνθουσιασμῷ καὶ τοῦ ἀ-

νεκρῶν αὐτοῦ γνώσεων δείγματα παρέσχον οὐκ ὀλίγα. Ἐξέδωκεν ἐγγχειρίδιον φυσικῶν γνώσεων. Κατ' ἐντολήν τοῦ συλλόγου τῶν γραμμάτων εἰργάσθη διὰ τοὺς χῆρας τοῦ Ἀκροποῦλου ὁμολογία πολλῶν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» περὶ διαφόρων σχετικῶν θεμάτων. Ἐξέδωκεν ὡρεῖαν μελέτην περὶ ρεκαλάς ἡμερῶν μετὰ πολλὰς δεξιότητας τὸν δημοσιονομικὸν καλῶν ἦτο περιζήτητος ἡ συνεργασία αὐτοῦ εἰς πολλὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐξέδωκε δ' ὁ ἴδιος ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν «Καθημερινὴν» ἥτις δὲν κατέχει ἀναξίαν λόγου θέσιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ. Ἀλλ' ἀκούραστος πάντοτε ὁ Μιχαήλ Λάμπρος, ὁργόμενος νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἰς ὅσον οὐδὲν ἐν εὐρύτερον κύκλῳ, ἐπειδίκευ τὴν θέσιν τοῦ δημοτικῷ Συμβούλῳ Ἀθηνῶν καὶ δις οἱ συμπολίται αὐτοῦ ἔκριναν αὐτὸν ἄξιον τοῦ ἀξιωματικῶς τούτου. Ἐπὶ ὑπατάσας δ' ἔλην δὲν ἐξεπλήρωσεν ἀπλῶς τὰ καθήκοντα τοῦ δημοτ. Συμβούλου, ἀλλὰ καὶ ἡ σχολήν μετὰ ζήλου πρὸς βελτιώσιν τῶν δημοτ. σχολείων καὶ εἰς τὴν ὀνομασθεσίαν τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς αὐτὸν ὀφείλεται. Ἀλλὰ καὶ Βουλευτὴς Ἀρτης ἀνεδείχθη ἐπὶ Τρικομῇ, ἐκπληρώσας εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Βουλῆς. Καὶ γραμματέως δὲ τοῦ δημοτικῷ θεάτρῳ διετέλεσεν ἐπὶ ἑτῇ μακρᾷ, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόδον τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς. Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τῆς δράσεως τοῦ Μιχ. Λάμπρου ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῷ», ἡ μᾶλλον τί νὰ προσθέσω περὶ αὐτοῦ εἰς τοὺς ὁριζίους λόγους τοῦ προλαλήσαντος; Παρ' ἡμῖν, ἐνθα οἱ ἐκάστοις Κυβερνήσεις, προκρούσουσι κατ' ἀνάγκην ἀνὰ πᾶν βῆμα εἰς δυσχερεῖς πολλὰς καὶ ἀνυπόλητες, ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς πᾶν, εἶνε ἀληθὲς ἔργον ἀνωτέρας προνοίας, ὅτι ἀναγκάζονται ἔτοιμα, ἔτινα ἀδικροῦνται πρὸς ἑμῶν τινὰ τάσιν, πλείστον παρ' ἡμῖν τοῦ κρίνειν καὶ ἐπικρίνειν τὰ πᾶντα ἀδικρίτως, ἀπορροῦνται ψυχῇ καὶ σώματι ὑπὲρ εὐγενεῖος τινος ἰδέας καὶ ἀγωνίζονται ὑπὲρ αὐτῆς μετὰ πλήρους αὐταπληρώσεως. Εἰς τοιοῦτος χαρακτητῆς, οἵτινες ἐν τῷ ἐπικρατοῦντι ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις ἐγώσιμῳ σπαρτίσῃ δυστυχῶς, ἐφείλονται ἔργα ἀληθῶς ἐθνοσωτῆς. Καὶ εἰς τοιοῦτον χαρακτητῆρα, ὁποῖος ὁ τοῦ Μιχ. Λάμπρου, ὀφείλεται κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐδῶ πῶς ἐπὶ ὑπερῶν ὑψοῦμενος «Παρνασσόν» τοῦ. Τόση ἦτο ἡ ἀφοσίωσις αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ «Παρνασσοῦ» τόση ἡ ὑπερὸ αὐτοῦ μακρὰ καὶ τὰς ἐφύλου, πᾶς ἄλλος λόγος θὰ ἦτο περιττός, διότι θὰ ἐκινδύνευε νὰ μειώσῃ τὴν ἐκ τῶν ὁρίων ἐκείνων λόγων ἀγάθην ἐντύπωσιν. Ἀλλὰ δὲν μοι ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ποικύσω παραλήσειν οὐλόγους οἰκονομίας, καὶ ἰδοὺ παρεργόμενα καὶ εἰς τὸ βῆμα ταῦτο, ἵνα δὲ ὀλίγον ἀπερίττον καὶ ἐγκαρπύοντες εἶναι ἀποχαιρέτω κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, καὶ ἡ πενθούνη μελλομένη νὰ σὲ προπύωμεν εἰς τὴν ἐσχάτην πάντων ἡμ

ἔδωκαν κατ' ἀρχὴν τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν.

ΒΕΛΗ ΡΑΔΙΟΝ, 4 Σεπτεμβρίου.—Οἱ ἡγεμόνες θ' ἀναχωρήσωσι διὰ Λιβάνου, ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὸν Τσάρον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διεκρίθη ἐπὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως. Τὸ ὑπόλοιπον τῶν 8 ἑκατομμυρίων τοῦ νέου δανείου θὰ κατατεθῇ παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμείῳ τῆς Σερβίας τὴν παρῶσαν ἐβδομάδα. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν κεφαλαίων τούτων εὐρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ συζήτησιν.

ΚΩΝ(ΠΟΛΙΣ), 4 Σεπτεμβρίου.—Ἡ προκαταβολὴ τῶν γρεβινῶν λήξεων τοῦ γέους Δοράνδο καὶ Τομπίνι δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ὁ κ. Κωνσταντῖνος ἐπεσκέφθη τὸν Μέγαν βεζύρη καὶ συνδιελέγη διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τοῦ ζητήματος τῶν προνομίων. Ὑπάρχει φόβος νέων περιπλοκῶν.

ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἐν Ρώμῃ ἰδρύθη σύλλογος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνολατινικὴ ἑνωσις» τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀγγέλου δὲ Γκουβερνάτη, ἐπὶ σκοπῷ, ὡς ρητῶς ἀναγράφει τὸ 1ου ἄρθρ. τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, «νὰ προαγάγῃ τὰ ἠθικὰ καὶ διανοητικὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τῶν ἀνηκόντων αἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ λατινικὸν πολιτισμὸν, νὰ ἐξεγείρῃ παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις ὅλας τὰς μεγαλειτέρας ἐνεργείας τῆς ἑλληνολατινικῆς μεγαλοφυΐας νὰ παρκαλοῦται καὶ διευκολύνῃ τὰς σπουδὰς καὶ τὰ διανοητικὰ ἔργα νὰ συνδῇ καὶ καθιστᾷ νεωτέρας τὰς συμπάθεσις σχέσεις καὶ νὰ καθιστᾷ εὐκολωτέραν «τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πνευματικῶν προϊόντων, οὐδεὶς ἔχουσα σκοπὸν πολιτικὴν ἢ ὁλικὸν ἀλλὰ καθαρῶς ἰδεώδη», κατὰ τὴν ρητὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου τούτου ἐνεγράφησαν μέλη ὑπὲρ τὰ 30 πρόσωπα ἐν Κερκύρᾳ. Ὁ δὲ ἐν Κερκύρᾳ πρόεδρος τῆς Ἰταλίας Ἑρρίκος δὲ Γκουβερνάτης ἀδελφὸς τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Συλλόγου ὡμίλησεν εἰς ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἐν τῇ λέσχῃ Κερκύρας ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου ὅστις ἐστὶ καθαρῶς φιλολογικὸς καὶ ἐπιστημονικός. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τινὲς προέδρουν καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς, ἥτις ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶχεν ὅλους τοὺς τύπους καὶ συνεπῶς ἦτο ἄκυρος. Ἐως ἐδῶ τὰ πράγματα πηγαίνουν καλὰ. Εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως ἐσκοτίσθησαν. Νέοι τινὲς, πολλοὶ πατριῶται, πεπληρωμένον ἔχοντες τὴν κεφαλὴν ἀέρος, ἐκίνησαν ἐφημεριδογραφικὸν πόλεμον κατὰ τῶν μελῶν τῆς ἑλληνολατινικῆς ἐνώσεως χαρακτηρίζοντες αὐτὰ ὡς ἐνεργοῦντα κατὰ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἑλληνολατινικῆς ἐνώσεως ἀλλὰ περὶ ἑλληνολατινοαδελφικῆς καὶ ὅτι ἄλλα δύναται νὰ ἐπινοήσῃ στρεψόδικον καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα. Τοῦτο ἡνάγκασε πολλοὺς ἀξιοτίμους Κερκυραίους νὰ διαμνηστεύωσι κατὰ τῆς προσεπτομένης μηνῆς. Ὁ δὲ κ. Λεωνίδης Βλάχος διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ ἐκπαιδευτηρίου Καποδιστριας βλέπων καὶ αὐτὸς τὸ ὄνομα τοῦ οὗτω διχασμένου, ἐδημοσίευσεν δὴλωσιν δι' ἧς ἀναιρεῖ τὰ κακόβουλα δημοσιεύματα. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι αἱ δημοσιεύσεις αὗται εἰσὶν ἐντελῶς περιτταί, διότι οὐδεὶς ἐγερμένων πολιτῶν δύναται ποτὲ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ κ. Βλάχος καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῷ κατὰ τὰ αἰσθήματα εἶνε δυνατόν νὰ σκεφθῶσιν ὅπως παρκαλώσιν τὰ ἀληθῆ τοῦ ἑλληνισμοῦ συμφέροντα. Τοῦτο μόνον μωροὶ δύναται νὰ φαντασθῶσι. Προκειμένου δὲ περὶ μωρῶν εἶνε περιττὴ πᾶσα ἀπάντησις. Οἱ γενόμενοι μέλη εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι πρόκειται περὶ καθαρῶς φιλολογικοῦ σκοποῦ, ἐν ἑκ τῶν πραγμάτων ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἕτερος ὑπολινθάνων σκοπὸς εἰμὲθα βέλαιοι ὅτι ἄπαντες ἐν σώματι ἤθελον καταδικάσει τὴν ἑλληνολατινικὴν ἑνωσιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐτηλεγράφησε πρὸς τοὺς ἡμετέρους πρεσβευτὰς ἐν Λονδίνῳ, Παρίσις, Βιέννῃ, Πετρούπολει, Ρώμῃ, Βερολίνῳ καὶ Κωνσταντινουπόλει τὰ

κατὰ τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν τοῦ Βουλγαρομακεδόνος Τατάρτσιφ. Διέταξε δὲ αὐτοὺς ὅπως ἀνακοινώσωσιν εἰς τὰς πρ' αἷς εἶνε ἐμπιστευμένοι κυβερνήσεις, ὅτι ἡ προφυλάκισις τοῦ ἐν λόγῳ Βουλγάρου κατηγορουμένου ὡς ἠθικοῦ αὐτοφροῦ ἐπὶ ἀποπειρᾷ δολοφονίας κατὰ ἡμεδαποῦ ἐγένετο συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους τοῦ κράτους, οἵτινες κηρύσσουν ἀρμόδια τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια, ὅπως ἐπιληφθῶν τῆς καταδιώξεως ἐγκλήματος διαπραχθέντος ἐν ἀλλοδαπῇ ὑπὸ ἀλλοδαποῦ κατὰ ἡμεδαποῦ. Πρὸς τοὺς τοῦτο δὲ ὅτι ἡ καταδιώξις τοῦ Τατάρτσιφ οὐδεμίαν ἀποτελεῖ διεθνῆ παράβασι. Δι' ἐτέρου τηλεγραφήματος τοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπληροφόρησε χθὲς περὶ τῶν κατὰ τὴν προφυλάκισιν τοῦ Τατάρτσιφ τὸν ἐν Σόφίᾳ ἡμέτερον Πολιτικὸν Πράκτορα, εἰς ὃν ἔδωκε συγχρόνως καὶ τὰς καταλλήλους ὁδηγίας πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν, ἥτις ὡς γνωστὸν προέβη εἰς παραστάσεις, διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Τατάρτσιφ.

— Διὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ταχυδρομείου ἀφίκοντο ἐξ Εὐρώπης διάφορα διατάγματα ὑπογραφέντα παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Μεταξὺ τῶν διαταγμάτων τούτων εἶνε καὶ τὸ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐφέτος ἐκ τῆς σχολῆς τῶν ἐξεληθόντων νέων ἀνθυπολοχαγῶν.

— Ὁ ἐν Λονδίνῳ ὁμογενὴς κ. Μαρῖνος Κορικλένιος προσέφερεν εἰς τὴν προκήπισιν Σοφίαν 10,000 χιλ. φρ. ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Παιδῶν. — Δεσποινὴς ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς προκήπισης Νικολάου διορίζεται ἡ δεσποινὴς Λεβίδου, ἀδελφὴ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κ. Λεβίδου. Ὁ διορισμὸς θ' ἀνακοινωθῇ ἐπίσημος εἰς τὴν Αὐλὴν μετὰ τὴν ἀρξίν τοῦ προκηπτικοῦ ζεύγους.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, προχθὲς ἐσημειώθησαν αὐτόθι 76 κρούσματα ἐκ τῶν ὁποίων 44 θάνατοι καὶ ἐν Καῖρῳ 31 κρούσματα καὶ 22 θάνατοι. Εἰς ἄλλα διαμερίσματα τῆς Αἰγύπτου ἐγένοντο 22253 κρούσματα, ἐκ τῶν ὁποίων 1120 θάνατοι ἐκτὸς τῶν νοσοκομείων καὶ 970 ἐντὸς αὐτῶν. Κατ' ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς ληφθεῖσας χθὲς ἐξ Αἰγύπτου, ὁ χαρκτηρ τῆς ἐπιδημίας εἶνε σοβαρώτατος. Οὐδέποτε παρουσιάσθη ἐπιδημία με τοιούτην ὀξύτητα, διότι ἄνθρωποι προσβαλλόμενοι ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης ἀποθνήσκουσιν ἐντὸς πέντε ὥρων. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπάρχει καὶ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος νὰ ἐπενεργήσῃ ὁ ἀντιχοληρικός ὁρδός, τοῦ ὁποίου κάμνουν χρῆσιν τὰ διάφορα θεραπευτήρια. Δυστυχῶς μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν προσβαλλομένων καὶ ἀποθνήσκοντων εἶνε ὁμογενεῖς. Τὰς φάσεις τῆς ἐπαράτου ἐπιδημίας μετ' ἀνησυχίας παρακολουθοῦν οἱ ἐνταῦθα περσιδημοῦντες ἐξ Αἰγύπτου ὁμογενεῖς, οἵτινες καὶ ἐκάστην ζήτουσιν τηλεγραφικῶς πληροφορίας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον περὶ τῆς πορείας τῆς νόσου.

— Ἐπὶ τοῦ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως κατὰπλεύσαντος εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀτμοπλοίου ἐπέβηνεν ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Ὀθωμανῶν Μαχμούτ βέης, καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου τουρκικοῦ δικαστηρίου τῆς Κων(πόλεως) εἰς δεκάτη ἐξορίαν, διότι ἐν τῇ κρίσει αὐτοῦ ἀνευρέθησαν γαλλικαί τινες ἐφημερίδες ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων ἐκδιδόμενων καὶ ἀποστελλόμενος ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδίαν, πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς του εἰς τὸν ὁρισθέντα τόπον ἐν Τριπολίτιδι. Ὁ Μαχμούτ, ἐξαπατήσας τὸν ἐπὶ τῆς συνοδίας ἀξιωματικόν, κατώρθωσε νὰ ποδίσασθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς μόνον ἀκολούθου, οὗτινος διαλαθὼν τὴν προσοχὴν δραπέτευσεν.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἀπολογισμὸν τοῦ τετάρτου ἔτους (1901—1902) τῆς οἰκονομικῆς Ἀδελφότητος Δροβιάνης ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι τὰ ἐσοδα ἀνέρχονται εἰς δρ. 10870. Τὰ δὲ ἐξοδα εἰς δρ. 8798 καὶ μένει ὑπόλοιπον εἰς τὰ ταμείον εἰς δρ. 2072.55. Ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο εἶνε ἐντελῶς ἰδανικὸν καθότι μετὰ

τῶν ἐσόδων προϋπολογίζονται καὶ καθυστερομενικὴ συνδρομαὶ εἰς δρ. 3521, αἵτινες βελτίως θὰ καταβληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ μελῶν τῆς ἀδελφότητος. Εὐχάριστον εἶνε ὅτι ἡ ἀδελφότης αὕτη, εἰ καὶ ἀπ' ὀλίγα ἔτη ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ, κατώρθωσε νὰ φροντίσῃ περὶ ὅλων καὶ συντηρήσῃ πᾶν ἀξιοπρεπῶς τὰ σχολεῖα τῆς Δροβιάνης. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως τὰ μέλη αὐτῆς διατηρήσωσι τὸν αὐτὸν ζήλον καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἵνα εἰς τὸ μέλλον καλλίτερα ἐπιτύχωσιν ἀποτελεσμάτων.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

κατετέθη πρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 1 Ὀκτωβρίου 1902 (ἔ. ν.) τῶν ἐξῆς Ἑθν. δανείων:

α') Δαν. 1887 (Παγίου) 4 ο)ο πρὸς φρ. χρ. 3.20.

β') Δαν. 1893 (Funding) 5 ο)ο πρὸς φρ. χρ. 2.50.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) 1902.

(Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Ζαγορίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐν Ἀδριανουπόλει θέσιν τοῦ ὁ καθηγητῆς κ. Τσατσόπουλος.

— Εἰς τὸ φύλλ ν τῆς 15ης Ἰουλίου ἐδημοσιεύθη ἀναπόκρισις ἐξ Ἰωαννίνων ἐν ἣ ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐμπορικῆς καχεξίας καὶ τῆς στενοχωρίας εἰς ἣν, ὡς ἐκ τούτου, περιτλήσαν πολλοὶ ἔμποροι. Μεταξὺ δὲ ἄλλων ἀνεφέρθη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Σπ. Ξανθοῦ ὡς δῆθεν μόνος κατὰρθώσαντος νὰ τηρήσῃ τὴν ἐμπορικὴν του θέσιν. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἃς ἡρρίσθημεν δὲν ἀποδεικνύονται ἀληθῆ τὰ γραφέντα περὶ τοῦ κ. Ξανθοῦ καὶ λυπούμεθα ὅτι ὁ γράψας ἐστηρίχθη ἐπὶ διαδόσεων ἀνυποστάτων. Δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ εἶχε σκοπὸν νὰ δυσφημήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ξανθοῦ, ὅστις ὁμολογουμένως διακρίνεται εἰς τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ σχέσεις διὰ τὴν ἀκραν εὐθύτητα καὶ ἀκρίβειαν. Διὸ καθήκον θεωροῦμεν νὰ ἐπανορθώσωμεν τὴν ἀνακρίβειαν ταύτην καὶ λυπούμεθα πολὺ ὅτι ἀκουσίως ἐλυπήσαμεν ἕνα τῶν καλλιτέρων πολιτῶν καὶ ἐμπόρων.

— Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν ὅτι ἐτελέσθησαν τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς ἐν Μετσόβῳ τῆς Ἡπείρου οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου ἡμῶν φίλου κ. Κυριακοῦ Σπ. Πουλήτῃ, ἱατροῦ ἐν Μετσόβῳ καὶ ἀριστοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου μετὰ τῆς εὐγενῆς καὶ χαριτοδρόμου δεσποινίδος Παρασκευῆς Κ. Κυριακοῦ ἀδελφῆς τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καπνεμπόρων Τριανταφύλλου καὶ Γεωργίου Κυριακοῦ καὶ τοῦ ἐν ἐνταῦθα Ἀναστασίου Κυριακοῦ τελειοφοῦ τοῦ Νομικῆς. Εἰς τοὺς νονύμους ἐκ μέσης καρδίας εὐχόμεθα, βίον ἀνέψελον, εὐτυχίαν, ἀνθρώπων καὶ δαύλειαν παντὸς ἀγαθοῦ.

Δ. Κ. Κ. Σ.

— Τὴν 15ην Σεβρίου κλείει τὸ δέκατον, ἔτος καὶ εἰσέρχεται ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἰς τὸ ἑνδεκάτον τῆς ἐκδόσεώς της. Ὅσοι καθυστεροῦν τὰς συνδρομαὶς των παρακαλοῦνται νὰ τὰς ἐμβάσωσιν ἄλλως μετὰ τὴν 15 Σεβρίου ὡς γενικὸν μέτρον ἡ δημοσιεύονται τὰ ὀνόματα τῶν καθυστερούντων. Ὅσοι δὲ ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἢ εἰσδοκῆται ἐγκαίρως διὰ δελταρίων.

— Εὐοίωνοι ἐτελέσθησαν ἐν Συρράκῳ τῆς Ἡπείρου οἱ γάμοι τοῦ ἐνταῦθα ἀπεκατεστημένου παντοπώλου Ἀποστόλου Οἰκονόμου μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προσημάτων δεσποινίδος Μαρίας Γ. Ρεῖτων, τοῖς νεογμοῖς εὐχόμεθα, βίον ἀνέψελον καὶ εὐτυχίαν.

Δ. Κ. Κ. Σ.

— Τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν ἐν Συρράκῳ τῆς Ἡπείρου οἱ γάμοι τοῦ Γ. Νίκα μετὰ τῆς καλλιμόρφου δεσποινίδος Θεοδώρας Κ. Μπέλλου εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα καὶ ἀνθρώπων.

— Ὁ ἐκ Βησάλης τῆς Ἡπείρου ἱατρός κ. Χρ. Κόντης ἀρτί ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων ἀσοληθεὶς δὲ εἰς τὰ γυναικολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα ἐγκαταστή εἰς Λαμίαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀδελ. Στ. Φιλαδέλφεια (Ἀμερικῆς).—Α. Νικ. Κάϊρον.—Σπ. Δ. Πορτ-Σαῖδ.—Π. Χ. Μαγούρα.—Κ. Δ. Τεργόβιστα.—Γ. Κ. Μύτικον Γ. καὶ Μ. Καρβασαρα.—Χρ. Κ. Ταγαγίχα (Αφρικῆς).—Επιστολαὶ ὁμῶν καὶ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.